

denne ene Million Creditbeviser, hvilket er 38,000 Rbd.; det bliver altsaa 1,038,000 Rbd. Naar man trækker det fra 4,140,000 Rbd., udkommer den Sum, som af Udvalget er opført, 3,102,000 Rbd.

Finantsministeren: Jeg skal kun forelægge det høitærede Thing nogle faa Bemærkninger med Hensyn til det 2det og det 7de Uendningsforslag. Hvad den anden Post angaaer, da erkjendte jeg under Sagens 2den Behandling, at jeg for mit Bedkommende ansaae det mindre hensigtsmæssigt, at denne opsigelige Plantageinspecteur skulde lønnes, som paatænkt efter Regjeringens Forslag, ved en vis aarlig Indtægt af hver bortforpagtet Plantage, men jeg ansaae det paa den anden Side ogsaa for mindre heldigt, at anvise ham en Indtægt ved en Provision af Kjøbesummen af hver, i Kareis Løb solgt, Staten tilhørende Plantage. Jeg skal tillade mig at henvide til, at denne Mand igrunnen er i samme Stilling som en Godsforvalter eller Godsinspecteur her i Møderlandet, og at det er almindelig erkjendt, ogsaa fra Regjeringens Standpunkt, at den tidligere Lønningsmaade for slige Bestjente, tildeels ved uvisse Indtægter, fra flere Sider er uhenigtsmæssig, hvorimod en fast Gage for denne Klasse Embedsmænd, som for Andre, er det Hensigtsmæssigste. Jeg fremhævede under Sagens 2den Behandling, at en Provision af Kjøbesummen for hver bortsolgt Plantage kunde føre til, at denne Mand interesserede sig for ubetimelige Bortsalg, for derved at komme til en Indtægt, saameget mere, som en saadan Indtægt vilde være paa den ene Side meget betydelig, den enkelte Gang den faldt, og paa den anden Side maaskee igjen flere Aar kunne hengaae, inden den vilde forekomme. Jeg skal tilføie en anden Betragtning, hvortil jeg ved senere Derveielse er kommen, og som maaskee endnu mere end det Anførte, taler imod, at lønne denne Mand med visse Provisioner af Kjøbesummen, for Staten tilhørende Plantager; Diemedet dermed skulde nemlig være, at vinde denne Mand's Interesse for, at medvirke til Plantagernes Salg, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at ved denne Bestemmelse virker man ogsaa til, at han interesserer sig for Plantagers Kjøb. Naar der

navnlig nu allerede er 14 Plantager, af hvilke Pantfatterne kun ere i interimistisk Besiddelse, og naar da det Spørgsmaal efter Udløbet af den givne Frist opstaaer, om man skal sælge en af disse Plantager for en ringe Pris, eller man skal overtage den, saa er denne Mand jo interesseret i at man overtager den, endog blot for et Hjerdingaar eller et halvt Aar, thi naar den saa sælges, er det en „Staten tilhørende Plantage“, og saa skal han have Provision, saaledes som Forslaget siger. Imidlertid er den hele Gjenstand af saa liden Betydning, at jeg ikke skulde stillet noget selvstændigt Uendningsforslag, naar det ikke var indtruffet, at Stemmerne i Udvalget være lige deelte om Sagen, og jeg deri havde fundet Opfordring til, endnu engang, at forelægge den til Thingets Afgjørelse.

Hvad den 7de Post angaaer, da maa jeg ogsaa her tillade mig at tilføie nogle Bemærkninger, ikke imod Forslaget, men i Anledning af Forslaget. Der blev givet mig Anledning fra det arede Udvalgs Side til at yttre mig om den Indtægt, som kunde indkomme ved Disposition over de senest bevilgede 2 Millioner Creditbeviser. Jeg tillod mig at yttre for Udvalget, at Omstændighederne havde saaledes forandret sig, at det blev nødvendigt for Finantserne endnu i dette Finantsaar at kunne disponere over disse 2 Millioner Creditbeviser. Det blev imidlertid fra Udvalgets Side antaget, at da Finantsministeriet ved at forelægge Finantsloven havde udtrykkeligt opført samtlige 4 Millioner Creditbeviser blandt det næste Finantsaars Resourcer, og da det selv senere ved speciel Lov af 11te December 1850 havde erhvervet Bemyndigelse til allerede i dette Finantsaar at udgive de første 2 Millioner, saa maatte der ogsaa nu fordres en særegen Lov, der bemyndigede Finantsministeren til, hvis det erkjendtes fornødent, at udgive de sidste 2 Millioner i dette Finantsaar, og at saalænge en saadan Lov ikke var udgivet, maatte Thinget i Henhold til hvad der var yttret fra Regjeringens Side ved Finantslovens Fremleggelse opføre Indtægten i samme som henhørende til næste Finantsaar. Det blev saaledes antaget, at, uagtet Loven af 27de d. Maaned, § 11, giver Bemyndigelse